

קטו א לא לנו יהוה **ב** לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך:
 ב למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם **ג** ואלהינו **ד** בשמים
 כל אשר חפץ עשה: **ה** עצביהם פסף וזרב מעשה ידי אדם: **ו** פה להם ולא
 ידברו עינים להם ולא יראו: **ז** אוזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון:
ח ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יחלכו לא יתנו בנרונם: **ט** כמותם יהיו עשיהם
 כל אשר בטח פתם: **י** ישראל בטח ביהוה **יא** עזרם ומגנם הוא: **יב** בית
 אהרן בטחו ביהוה **יג** עזרם ומגנם הוא: **יד** יראי יהוה **יט** בטחו
 ביהוה **כ** עזרם ומגנם הוא: **כא** יכרינו יכרינו יכרינו את בית

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

להתוכח עם המינים

לא לנו (קטו, א): [שימוש תהלים לפרק קטו] זה המזמור הוא טוב בבואך להתוכח בדת נגד עובדי
 ע"ג.

— זוהר תהלים —

שכשמתברכים אלו בתחלה, ומברכה זו
 מתברכות. אלא במה בארנו יכרינו את בית
 ישראל? אלא הקדוש ברוך הוא נתן
 תוספת ברכות לזכר שנושא, משום
 שמתברכת ממנו האשה, וכן בכל מקום
 נותן הקדוש ברוך הוא תוספת ברכות לזכר
 שנושא, משום שמתברך ממנו אשתו, וכן
 בכל מקום נותן הקדוש ברוך הוא תוספת ברכות
 לזכר שנשא כדי שתתברך ממנו הנקבה מאותה
 תוספת הברכות. כיון שנשא האדם, נתן
 לו שני חלקים, אחד לו ואחד לנקבתו,
 והוא נוטל הכל - חלקו וחלק נקבתו.

ה' זכרנו יכרינו - אלו הגברים יכרינו את בית
 ישראל - אלו הנשים משום שזכרים
 צריכים להתברך בתחלה ואחר כך נשים

ה' זכרנו יכרינו וגו' (קטו, יב): [זוהר ח"א פ' ויחי
 (דף רלג.)] וזכרכם ביום ההוא לאמור. רבי
 יוסי פתח ואמר, (תהלים קטו) ה' זכרנו יכרינו
 יכרינו את בית ישראל וגו'. ה' זכרנו יכרינו -
 אלו הגברים. יכרינו את בית ישראל - אלו
 הנשים. משום שזכרים צריכים להתברך
 בתחלה, ואחר כך נשים, ונשים לא
 מתברכות אלא מברכת הזכרים,
 שכשזכרים מתברכים, אז מתברכות
 הנשים. ואם תאמר מזה שכתוב (ויקרא טו)
 וכפר בעדו ובעד ביתו, שצריך לכפר עליו
 בתחלה ואחר כך על ביתו, משום
 שמתברך ממנו. בא ראה שנשים לא
 מתברכות אלא רק מגברים,

ה' זכרנו יכרינו - אלה הגברים שהיו עולים
 בחשבון במדבר ונקב"ה מברך אותם
 ומוסיף עליהם בכל זמן

ה' זכרנו יכרינו וגו' (קטו, יב): [זוהר במדבר פ'